

Москаленко О.В.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТЕХНІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Технічний розвиток як об'єкт організаційно-економічного управління охоплює різноманітні форми, які мають відображати відповідні стадії процесу розвитку виробничого потенціалу і забезпечувати просте та розширене відтворення основних фондів підприємства. Із сукупності форм технічного розвитку доцільно виокремлювати такі, що характеризують, з одного боку, підтримування техніко-технологічної бази підприємства, а з іншого - її безпосередній розвиток через удосконалення й нарощування виробництва.

Оцінку технічного рівня підприємств треба провадити періодично у процесі аналізу та узагальнення певної системи показників, які відбивають ступінь технічної оснащеності праці персоналу, рівень прогресивності застосовуваної технології, технічний рівень виробничого устаткування, рівень механізації та автоматизації основного й допоміжного виробництва. Об'єктивність такої оцінки можна забезпечити лише за умови не тільки методично правильного обчислення відповідних показників, а й порівняння їх динаміки на даному підприємстві за кілька років, а також порівняння з досягнутим рівнем на інших подібних підприємствах. Для поглибленої аналітичної оцінки рівня технічного розвитку підприємства треба застосовувати також показники, що характеризують галузеві особливості виробництва, а саме етапи і планування технічного розвитку підприємства. У зв'язку з визначальним впливом на результати господарської діяльності технічного розвитку, а також у зв'язку з його багатогранністю і великою складністю важливе практичне значення. Процес економічного управління технічним розвитком підприємства зазвичай включає такі цілі та пріоритети технічного розвитку, які треба визначати згідно із загальною стратегією підприємства на тому чи тому етапі його функціонування. Конкретні стратегічні напрямки технічного розвитку підприємства можуть бути зв'язані з вирішенням проблем. Зміст програм технічного розвитку підприємства визначається сукупністю конкретних заходів, що входять до їх складу. Як правило, такі програми охоплюють кілька розділів, а кожен з останніх – певну групу цілеспрямованих заходів. Головним недоліком чинного нині в Україні порядку розробки програми технічного розвитку підприємства є механічне «підсумовування» різних пропозицій, брак їх реальної інтеграції в єдиний цілеспрямований комплекс заходів. Подолати цей недолік дає змогу попереднє опрацювання програми технічного розвитку в так званому режимі групової роботи. Мета такої роботи полягає в ретельному перегляді та узгодженні пропозицій, що рекомендуються для включення до проекту програми. Саму роботу бажано проводити у вигляді проблемної наради, учасниками якої мають бути керівники підприємства і група експертів, включаючи незалежних. Це певною мірою забезпечує здійснення конкурсного відбору конкретних об'єктів і напрямків технічного розвитку підприємства.

Робота виконана під керівництвом ст. викл. каф. ЕтаОДСГ Чобіток В.І.